NORAKSTS
Lieta Nr.420591210
A02151-11/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 23.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Konošonoka,

piedaloties pieteicējai *S.A.*, pieteicējas pārstāvei *I.P.*, atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvei *A.O.* un cietušā *I.M.* pārstāvēm *J.M.* un *D.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2010.gada 18.februāra lēmuma Nr.D57/10/ZV052914/01 atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr. 052914).

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējai *S.A.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV052914 par to, ka dzīvoklī Nr.1 */adrese/* 2009.gada 18.novembrī plkst.20.40 pieteicēja atskaņoja skaļu mūziku no viņas valdījumā esošā trokšņa avota - mūzikas centra „SONY", tādējādi traucējot apkārtējo personu mieru un izdarot pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk – Sabiedriskās kārtības noteikumi) 4.1.apakšpunktā.

Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 16.decembra lēmumu Nr.D57/03/ZV052914 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), pamatojoties uz Sabiedriskās kārtības noteikumi 15.punktu, pieteicējai uzlikts naudas sods 5 latu apmērā.

Nepiekrītot šādam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja augstākā iestādē.

[2] Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2010.gada 18.februāra lēmumu Nr.D57/01/ZV052914/01 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējai bija dota iespēja izteikt savu viedokli un argumentus, sniedzot attiecīgu paskaidrojumu un iesniedzot iesniegumus Pieteicēja ir piedalījusies lietas izskatīšanā 2009.gada 16.decembrī un sniegusi paskaidrojumus, kā arī ir iepazīstināta ar lietas materiāliem.

[2.2] Lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu pieteicējas argumentus, ka atskaņotā mūzika nebija tik skaļa, ka tā varētu traucēt apkārtējo personu mieru. Administratīvā pārkāpuma protokolā, *I.M.* 2009.gada 18.novembra iesniegumā, inspektoru ziņojumos un pieteicējas paskaidrojumos norādītās ziņas apliecina, ka tieši pieteicējas rīcība, 2009.gada 18.novembrī plkst.20.40 savā dzīves vietā atskaņojot mūziku ar skaņas iekārtu - mūzikas centru „SONY", radījusi tādu troksni, kas traucējis apkārtējo personu mieru, konkrēti *I.M.* un viņa ģimenes mieru. Tāpat minētie pierādījumi

apliecina, ka troksnis nav bijis saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru.

[2.3] Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka mūziku pārkāpuma konstatēšanas laikā ir atskaņojusi cita persona, jo *A.K.* 2009.gada 30.novembra rakstveida paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 18.novembrī laikā no plkst. 19.00 līdz plkst. 20.00 viņš bija uzlicis savu CD disku uz mūzikas centra „SONY" un atskaņojis mūziku.

[2.4] Lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu pieteicējas apgalvojumu, ka, tiklīdz atskanēja zvans pie durvīm, *A.K.* izslēdza mūzikas centru, un ka inspektors *I.B.* nodiktēja pieteicējai 2009.gada 18.novembrī sniegtā paskaidrojuma pirmo teikumu.

[2.5] Tā kā skaļā mūzika 2009.gada 18.novembra vakarā nāca tieši no pieteicējas dzīvokļa un tika atskaņota no mūzikas centra, kas ir viņas valdījumā, ir konstatēta pieteicējas vaina pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās tiesā, lūdzot atcelt Lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Pieteikumā norādīts, ka Lēmuma pieņemšanas gaitā nav pietiekami noskaidroti lietas faktiskie apstākļi (piemēram, lietā nav objektīvu skaļuma mēru), kā arī sarakstīti uz pieteicējas lietu neattiecināmi teksti (piemēram, vairākkārt minēts, ka tika traucēts nakts miers), kas liecina par paviršību. Tāpat tika pārkāptas pašvaldības policijas inspektora pilnvaras, diktējot pieteicējai paskaidrojuma teksta pirmo teikumu, uz kura pēc tam tiek balstīti pieņemtie lēmumi.

Konkrētajā gadījumā nav piemērojams Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkts.

Pastāv pamatotas aizdomas, ka mūziku atskaņoja pats *I.M.*, ko pierāda policijas darbinieku ziņojumos un *I.M.* paskaidrojumā minēto faktu pretrunas.

[4] Rīgas pašvaldības policija paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst un ka administratīvais pārkāpums ir pierādīts ar visiem lietas materiāliem.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja un viņas pārstāve paskaidroja, ka, lai personu sodītu par administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē tā sastāvs. Iestāde nepareizi noteica pārkāpuma subjekts, jo mūziku atskaņoja *A.K.* Nav strīda par faktu, ka minētā persona klausījās mūziku pieteicējai piederošajā dzīvoklī. Attiecībā uz *S.A.* var inkriminēt faktu, ka viņa šo troksni ir pieļāvusi. Par trokšņa pieļaušanu par vainīgu var tikt atzīta persona, kura, zinot par prettiesiskajām darbībām savā valdījumā esošajās telpās, ar savu rīcību ir par cēloni tam, ka tās īstenojas un netiek pārtrauktas. Pieteicēja ir vājdzirdīga, tāpēc nevarēja objektīvi kontrolēt situāciju. Pieteicēja neapzinājās, ka skaļā mūzika traucē kaimiņiem. Apstāklis, ka mūzika bija dzirdama koridorā, nav pārkāpums. Mūzika cietušā dzīvoklī bija dzirdama tikai vienā istabā. Tādējādi nav konstatējams administratīvā pārkāpuma objekts. Iestāde nav noskaidrojusi, kas atskaņoja mūziku un cik ilgi tā tika atskaņota, nav arī noskaidrota pieteicējas attieksme pret atskaņotās mūzikas skaļumu. Pieteicēja savu vainu neatzīst. Iestāde nav vērtējusi iespēju piemērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu. Brīdī, kad tika atskaņota mūzika, pieteicēja atradās virtuvē. Šo telpu no telpas, kurā tika atskaņota mūzika, atdala divas telpas un trīs durvis. Arī ar normālu dzirdi būtu grūti novērtēt mūzikas skaļumu. Inspektors *I.B.* nodiktēja paskaidrojuma pirmo teikumu. Pieteicēja bija apjukusi, tādēļ arī uzrakstīja nodiktēto teikumu. Tālāko paskaidrojumu rakstīja pati pieteicēja. Mūzika vairāk netiek atskaņota. Ja cietušais būtu ieradies un paskaidrojis, ka mūzika traucē, tā tiktu izslēgta.

[6] Iestādes pārstāve paskaidroja, ka policijas sastādītie lēmumi ir pamatoti. No pieteicējas paskaidrojumiem neizriet, ka mūziku atskaņoja cita persona. Pat ja pieņemtu, ka paskaidrojuma pirmais teikums ir nodiktēts, no tālākā paskaidrojuma izriet, ka pieteicēja ir klausījusies mūziku. Nav nozīmes, kurā istabā atradās pieteicēja, ja viņa mūziku ir klausījusies tik skaļi, ka tā traucē citu personu mieru. Paskaidrojumā nav norādīts, ka mūziku būtu klausījusies cita persona. No cietušās personas iesnieguma izriet, ka šī persona ir centusies sazināties ar pieteicēju, klauvējot pie dzīvokļa durvīm, bet tās netika atvērtas. Pēc tam cietušais informēja pašvaldības policiju. Tā kā troksnim nebija pastāvīga rakstura, mērījumi nav jāveic. Jākonstatē, ka troksnis traucē apkārtējo personu mieru. Piemērotais sods ir tuvs brīdinājumam, parasti sodi ir lielāki.

[7] Cietušā pārstāves paskaidroja, ka pēc tam, kad sāka skanēt mūzika, cietušais centās sastapt pieteicēju. Telpā, kurā tika atskaņota mūzika, neviens neatradās. Tika secināts, ka mūzika tiek atskaņota ar nolūku spīdzināt cietušo un viņa ģimeni. Tā kā uz klauvējieniem neviens durvis neatvēra, cietušais sazinājās ar policiju. Līdz tam mūzika netika atskaņota, apstākļi mainījās pēc pieteicējas uzsāktās tiesvedības, arī šobrīd turpinās skaļas mūzikas atskaņošana. 2009.gada 18.novembrī mūzika tika atskaņota apmēram no 15.00 līdz 21.00. Māja ir veca, tāpēc tajā ir laba dzirdamība. Skaņa bija telpā, kurā bērni mācās.

[8] Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *A.K.*

Motīvu daļa

[9] Tiesa, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieka liecību un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[10] Lietā izšķirams strīds par to, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta.

[11] Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē tiesību normās paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (*sal. sk. Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punktu*).

[12] Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkts (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā protokola sastādīšanas brīdī*) noteic, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru, un troksnim nav pastāvīgs raksturs. Par pastāvīga trokšņa radīšanu ar savu darbību vai bezdarbību, kas pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos trokšņa normatīvus vai robežlielumus, vainīgā persona saucama pie atbildības likumā noteiktajā kārtībā.

Minēto noteikumu 3.punktā skaidrots jēdziens „trokšņot", proti, trokšņot nozīmē personai ar savu balsi vai rīcību radīt troksni, kā arī pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas.

[13] Izvērtējot minētās tiesību normas (*sk. šā sprieduma 12.punktu*), tiesa secina, ka Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma objekts ir

sabiedriskais miers un kārtība (*sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 12.novembra sprieduma lietā Nr.A42721808 11.punktu, 2011.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.A42655508 12.punktu*).

Pārkāpuma objektīvā puse (ar likumu aizsargātā objekta apdraudējuma ārējais akts, tas ir, personas uzvedības ārējā izpausme, kura noris objektīvajā pasaulē un izpaužas kaitējuma nodarīšanā šim objektam vai radot draudus nodarīt tam kaitējumu) ir prettiesiska darbība, personai ar savu balsi vai rīcību radot troksni, vai arī bezdarbība, personai pieļaujot troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots.

Pārkāpuma subjekts ir persona, kura līdz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdim ir sasniegusi 14 gadu vecumu, savukārt subjektīvā puse var izpausties kā nodoma, tā arī neuzmanības formā.

[14] Lietā ir strīds par to, vai iestāde pareizi noteikusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[15] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[15.1] Rīgas pašvaldības policijas Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas inspektori, reaģējot uz 2009.gada 18.novembrī saņemto *I.M.* izsaukumu, ka dzīvoklī */adrese/* skaļi atskaņo mūziku, ieradās minētajā adresē.

[15.2] Notikuma vietā no *I.M.* inspektori pieņēma rakstisku iesniegumu, kurā norādīts, ka 2009.gada 18.novembrī ap plkst. 15.30, kad kopā ar sievu un bērniem pārnākuši mājās, viņus pamanīja pieteicēja un ieslēdza skaļu mūziku. Tā kā *I.M.* ir mazi bērni un viņiem ir jāmācās, kā arī jāiet uz skolu, viņš ap plkst. 17.00 klauvēja pie *S.A.* durvīm, bet tās netika atvērtas. Ap plkst. 20.20, kad vairs nevarēja izturēt skaļo mūziku, *I.M.* izsauca pašvaldības policiju, kura konstatēja, ka mūzika tiešām ir skaļa. Policistiem ieejot, mūzika uzreiz apklusa. Iesniegumā *I.M.* lūdz viņu atzīt par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā. *(lietas 36.lpp.)*

[15.3] 2009.gada 18.novembrī plkst.21.14 pieņemts paskaidrojums no *S.A.* (*lietas 39.lapa*), kurā norādīts, ka laikā no plkst.20.00 līdz 21.10 kopā ar savu ģimeni vienā no istabām klausījās mūziku. Šajā istabā tikai todien tika ienests radioaparāts, jo agrāk tas atradās astoņgadīgās meitas istabā. Meita tajā dienā tika pārcelta uz citu istabu, jo kaimiņš bieži nāca pie loga un lūkojās iekšā. Tā ir pirmā reize, kad tajā istabā tika ieslēgts radio. Nav zinājuši, ka tas ir dzirdams arī kaimiņu dzīvoklī. Lūdz ņemt vērā, ka ir bijusi spiesta ierosināt tiesvedību par lietošanas tiesībām un pastāv civiltiesisks strīds. *S.A.* lūdz ņemt vērā, ka mūzikas klausīšanās gadījums 18.novembrī - valsts svētkos – plkst.20.00 ir pirmā reize un nav bijis zināms, ka mūzika ir dzirdama arī augšējā dzīvoklī.

[15.4] Notikuma vietā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols (*lietas 35.lapa*), kurā norādīts, ka *S.A.* atskaņoja skaļu mūziku no plkst. 7.00 līdz 23.00 no viņas valdījumā esošā trokšņa avota - mūzikas centra „SONY", tādējādi traucējot apkārtējo personu mieru. *S.A.* norādījusi, ka protokolam nepiekrīt.

[15.5] 2009.gada 18.novembra ziņojumā (*lietas 40.lapa*) inspektors *I.B.* norāda, ka 2009.gada 18.novembrī plkst.20.24 saņēmuši izsaukumu no dežuranta, ka */adrese/* skaļi atskaņo mūziku. Ierodoties notikuma vietā plkst.20.35 un ieejot kāpņu telpā, bija dzirdama mūzika, kas saknēja no dzīvokļa Nr.1, kas atrodas 1.stāvā aiz sienas. Ieejot *I.M.* dzīvoklī, vienā no istabām bija dzirdama skaļa mūzika, kas skanēja no dzīvokļa Nr.1. Tas bija ap plkst.20.40. Tika pieņemts iesniegums no *I.M.* Aizejot līdz dzīvoklim Nr.1 un zvanot pie durvīm, tās atvēra sieviete, kurai tika paskaidrots, ka par viņu sūdzas kaimiņi. Ieejot dzīvoklī Nr.1, bija dzirdams, ka tiek atskaņota skaļa mūzika. Mūzikas atskaņošana nekavējoties tika pārtraukta. Tika noskaidrots, ka sieviete ir *S.A.*, kurai tika izskaidrota administratīvā atbildība par miera traucējumu. *S.A.* paskaidroja, ka nav zinājusi un nav pieļāvusi domu, ka atskaņotā mūzika varētu traucēt kaimiņu mieru. Tāpat paskaidroja, ka

ir konflikts ar kaimiņu un ka policija izsaukta speciāli. Sarunas laikā ar *S.A.* bija dzirdami trokšņi, kas skanēja no nama otrā stāva, kur atrodas dzīvoklis Nr.2.

[15.6] 2009.gada 18.novembra ziņojumā (*lietas 41.lapa*) inspektors *J.S.* norāda, ka 2009.gada 18.novembrī plkst.20.24 tika saņemts izsaukums no dežuranta, ka */adrese/* skaļi atskaņo mūzika. Ierodoties notikuma vietā plkst.20.35, pie mājas sagaidīja *I.M.* Kāpņu telpā varēja dzirdēt, ka aiz sienas skan mūzika. Ieejot pie *I.M.* plkst.20.40, vienā no istabām bija dzirdama skaļa mūzika, kas skanēja no dzīvokļa Nr.1, kas atrodas pirmajā stāvā. Pēc sarunas ar *I.M.* devās uz dzīvokli Nr.1, kur tika atskaņota mūzika. Durvis atvēra sieviete, kura stādījās priekšā kā *S.A.* Dzīvokļa priekštelpā bija dzirdama mūzika, uzsākot sarunu, mūzika tika nogriezta. *S.A.* tika izskaidrota administratīvā atbildība, viņa paskaidroja, ka nav domājusi, ka kaimiņiem varētu traucēt un ar kaimiņiem konfliktē ilgu laiku. Sarunas laikā ar *S.A.* bija dzirdami trokšņi, kas skanēja otrajā stāvā.

[15.7] 2009.gada 19.novembrī Pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas priekšnieks sastādīja atzinumu (*lietas 42.lapa*), ar kuru par cietušo atzina *I.M.*

[15.8] 2009.gada 30.novembra iesniegumā (*lietas 59.-62.lapa*) *S.A.* tostarp norāda, ka inspektors *I.B.* lika rakstīt konkrēta teksta paskaidrojumu, nodiktējot paskaidrojuma pirmo teikumu. Tā kā ar *I.M.* ir konflikts, viņš izmanto pirmo iespēju, kad telpu sliktās sakņu izolācijas dēļ varbūt ir sadzirdējis mūzikas fragmentus savā dzīvoklī. Inspektors *I.B.* ir pazīstams ar *I.M.* Laikā, kamēr *S.A.* rakstīja paskaidrojumu, bija skaidri dzirdams skaļš troksnis no augšējā dzīvokļa. *S.A.* norādīja, ka nepiekrīt protokolam, jo neatskaņoja mūziku. Patiesie apstākļi ir tādi, ka *A.K.* bija viņas dzīvoklī uzlicis savu (krievu) disku. Administratīvā akta adresātam vajadzēja būt *A.K.*, jo viņš atskaņoja krievu mūziku, bet *S.A.* to tikai klausījās jeb pareizāk – dzirdēja. Sabiedriskās kārtības noteikumi šobrīd neparedz, ka varētu saukt pie atbildības par trokšņa pieļaušanu. Mūzika nebija skaļa. Troksnis nepārsniedza nekādus normatīvus. Mūzikas atskaņošanu nevar uzskatīt par sabiedriskās kārtības traucējumu.

[15.9] 2009.gada 30.novembra paskaidrojumā (*lietas 63.lapa*) *A.K.* norāda, ka 2009.gada 18.novembri no plkst.19.00 līdz 20.00 */adrese/*, klausījās savu disku (DDT), atskaņojot mūziku mūzikas centrā „SONY", kura nebija skaļa.

[15.10] 2009.gada 16.decembrī pieņemts Sākotnējais lēmums (*lietas 46.-52.lapa*), ar kuru pieteicējai piemērots administratīvais sods 5 latu apmērā.

[15.11] Apstrīdēšanas iesniegumā (*lietas 70.-77.lapa*) *S.A.* tostarp norāda, ka mūzika tika izslēgta pirms durvju atvēršanas un tā nevarēja būt dzirdama, ieejot dzīvoklī. Lieta izskatīta pavirši. Uzliekot sodu, nav ņemta vērā *S.A.* personība. Paskaidrojumā minētais teksts „kopā ar savu ģimeni vienā no istabām klausījāmies mūziku" nenorāda uz *S.A.* vainu, jo nenozīmē, ka mūziku uzlika *S.A.* Mūziku klausījās *A.K.* To dzirdēja arī *S.A.*, bet, tā kā praktiski visu vakaru pavadīja virtuvē, kas atrodas pretējā mājas galdā, tad nevarēja novērtēt mūzikas skaļumu. Tā kā *S.A.* mūziku iztālēm dzirdēja, viņa paļāvās, ka *A.K.* pats spēj novērtēt mūzikas skaļumu. Ja troksni rada cita persona ar savu rīcību, tad ir sodāma šī persona. Mūzikas skaļumu nevar noteikt ar subjektīvām izjūtām.

[15.12] 2010.gada 18.februārī pieņemts Lēmums (*lietas 80.-85.lapa*), ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums.

[15.13] Tiesas sēdē liecinieks *A.K.* liecināja, ka viņam un *S.A.* ir kopīgs bērns, attiecības ir draudzīgas. 2009.gada 18.novembrī klausījies mūziku (DDT grupas akustisko koncertu) dzīvojamā istabā. Istabā atradies viens pats, *S.A.* virtuvē gatavoja ēdienu. Dzīvoklī ir piecas istabas. Starp dzīvojamo istabu un virtuvi ir divas telpas. Precīzi neatceras, kad sāka klausīties mūziku, bet paskaidrojumā rakstīja, ka laikā no plkst.19.00 līdz 20.00. Istabā nebija apgaismojuma. Mūzika nebija skaļa. Dzirdējis, ka zvana pie durvīm, durvis atvēra *S.A.* Kad atskanēja zvans pie durvīm, mūzikas centram ieslēdza pauzi. Liecinieku šokēja, ka policijas darbiniekiem bija pretenzijas tieši pret krievu mūziku. Pēc tam policisti lika *S.A.* rakstīt paskaidrojumu, kādu teikumu nodiktēja.

Neatceras, vai mūzikas klausīšanās laikā dzīvojamā istabā ienāca *S.A.*, bet pats laiku pa laikam aizgāja uz virtuvi. Grūti pateikt, vai šajā brīdī dzirdēja mūziku no dzīvojamās istabas. Mūzikas ieslēgšana nebija saistīta ar kaimiņiem. Paskaidrojumu nerakstīja, jo policisti to nelika darīt. Paskaidrojuma rakstīšanas laikā atradās blakus *S.A.*

[16] Tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, konstatē, ka tie apstiprina faktu, ka 2009.gada 18.novembrī dzīvoklī */adrese/* skanēja mūzika. Šo faktu apstiprina *S.A.* paskaidrojumi, cietušā *I.M.* paskaidrojums, administratīvā pārkāpuma protokols, policijas inspektoru dienesta ziņojumi, *A.K.* liecība un paskaidrojums. Attiecībā uz laika posmu, kurā skanēja mūzika, tiesa konstatē, ka vairāki lietā esošie pierādījumi apstiprina, ka mūzika skanēja vismaz no 19.00 līdz 21.10 (*A.K.* liecībā un paskaidrojumos norādītās ziņas, *S.A.* paskaidrojumos norādītās ziņas, *I.M.* paskaidrojumā norādītās ziņas, kā arī policijas inspektoru dienesta ziņojumi). Pieteicēja arī nenoliedz, ka policijas darbinieku ierašanās brīdī dzīvoklī tika atskaņota mūzika.

Turklāt, vērtējot kopsakarā *I.M.* paskaidrojumā norādīto, ka mūzika tika ieslēgta ap plkst.15.30, cietušā pārstāves tiesas sēdē norādīto, ka mūzika tika ieslēgta pēc tam, kad cietušā ģimene atgriezās mājās, proti, ap plkst.15.00, kā arī *S.A.* paskaidrojumā norādīto, ka tika ieslēgts radio, tiesa secina, ka mūzika (radio) skanēja arī pirms 19.00. Tiesa uzskata, ka paskaidrojumā norādītais laiks (no plkst.20.00 līdz 21.00) vērtējams kritiski, tā kā šim paskaidrojumam pretrunā ir *A.K.* paskaidrojumā un liecībā norādītās ziņas (mūzika (DDT disks) tika atskaņots no 19.00 līdz 20.00), savukārt pašas pieteicējas norāde, ka tika ieslēgts *radio* (nevis DDT disks), liecina, ka pirms tam tika atskaņots radio.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka 2009.gada 18.novembrī tika atskaņots ne vien mūzikas disks, bet pirms tam bija ieslēgts arī radio.

[17] Tiesa jau norādīja, ka konkrētā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība.

Kā norādījis Senāts, sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām, uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu (*sk. Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 8.punktu*). Tomēr minētais uzskaitījums nav izsmeļošs, un sabiedriskā miera traucēšana, tiesas ieskatā, ir konstatējama arī gadījumos, kad nav ievērotas cilvēka tiesības uz netraucētu uzturēšanos savā īpašumā. Citiem vārdiem, nav nozīmes, kurā diennakts laikā tiek pieļauta trokšņošana, ja vien ir konstatējams, ka tādējādi tiek aizskartas citu personu tiesības netraucēti veikt ikdienas darbības.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē cietušā *I.M.* un viņa ģimenes locekļu tiesību aizskārumu. Proti, kā izriet no *I.M.* paskaidrojuma, skaļā mūzika bija dzirdama viņa dzīvoklī un traucēja bērniem mācīties. Šis apstāklis objektīvi liecina par to, ka troksnis aizskāra citu personu tiesības uz netraucētu uzturēšanos savā mājvietā.

Tiesa arī norāda, ka no Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta neizriet, ka būtu nepieciešams, lai troksnis pārsniegtu kādu objektīvi nosakāmu robežlielumu. Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētais pārkāpums, kas izpaužas trokšņa radīšanā, kā rezultātā tiek traucēts apkārtējo personu miers, var izpausties gan tādā veidā, ka radītais troksnis pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos normatīvus, gan arī tādā veidā, ka radītais troksnis nepārsniedz noteiktos normatīvus, bet tas traucē iedzīvotāju mieru (*sal. sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.A42655508 11.punktu*). Proti, izšķirošais ir tas, vai ar attiecīgo troksni tiek traucēts apkārtējo personu miers, un tas izvērtējams katras konkrētās lietas ietvaros.

Konkrētajā gadījumā trokšņi tika radīti pilsētas teritorijā (kur ir ievērojama iedzīvotāju intensitāte un kas atbilstoši Sabiedriskās kārtības noteikumiem ir priekšnosacījums šo noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētās administratīvās atbildības piemērošanai) un šie trokšņi traucēja blakus dzīvokļa iemītniekiem. To, ka traucējums bija objektīvs, apliecina arī policijas darbinieku ziņojumi (*sk. šā sprieduma 15.5. un 15.6.punktu*), no kuriem izriet, ka mūzika bija dzirdama gan kāpņu telpā, gan arī vienā no *I.M.* dzīvokļa istabām. Turklāt tiesa pretēji pieteicējas viedoklim uzskata, ka pārkāpums ir pieļauts arī tad, ja troksnis ir dzirdams vienā no istabām. Arī šādā gadījumā tiek traucēts personu miers, ierobežojot personu iespējas izmantot attiecīgo telpu sadzīves vajadzībām.

Tiesas ieskatā, Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma gadījumā pārkāpēja viedoklis nevar būt izšķirošais, pretējā gadījumā šādu pārkāpumu neizdotos konstatēt nekad.

Tiesa arī norāda, ka attiecīgi mērījumi ir veicami tajos gadījumos, kad persona tiek saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantu, kurā paredzēta atbildība par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir konstatējams pārkāpuma objekts.

[18] Pieteicēja uzskata, ka viņa nav pārkāpuma subjekts un viņas darbībās nav konstatējama objektīvā puse.

Kā izriet no Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta un šajos noteikumos lietotā termina „trokšņot" formulējuma (*sk. šā sprieduma 12.punktu*), pārkāpuma objektīvā puse var izpausties tiklab personas aktīvās darbībās, pašai radot troksni, kā personas bezdarbībā, *pieļaujot* troksni, ko rada personas valdījumā esošs trokšņa avots.

Darbības vārds „pieļaut" Latviešu literārās valodas vārdnīcā „Letonika" (*pieejama interneta vietnē* http://www.tezaurs.lv/llvv/) skaidrots kā: 1. Ar savu izturēšanos, rīcību, runu panākt, būt par cēloni, ka (kas) notiek, īstenojas; 2. Izdarīt (parasti ko nevēlamu), ļaut izveidoties (kam nevēlamam; 3. Būt par cēloni tam, ka (kas, parasti darbība) kļūst iespējams.

Tiesas ieskatā, par trokšņa, kas traucē apkārtējo personu mieru, *pieļaušanu* par vainīgu var tikt atzīta persona, kura, zinot par minētajām prettiesiskajām darbībām savā valdījumā esošajās telpās, ar savu rīcību (bezdarbību) ir par cēloni tam, ka tās īstenojas un netiek pārtrauktas. Citiem vārdiem, trokšņošanu veic kāds cits, bet persona, kuras valdījumā atrodas trokšņa avots, pret to neiebilst, apzinoties, ka tiek traucēts miers apkārtējam personām.

[19] Konkrētajā gadījumā pieteicēja norāda, ka mūziku nav atskaņojusi, mūziku ir atskaņojis dzīvoklī atrodošais *A.K.*, pieteicēja mūziku nav dzirdējusi un nav spējusi novērtēt tās skaļumu.

Lietas materiālos esošajā paskaidrojumā (*sk. šā sprieduma 15.9.punktu*) un tiesas sēdē *A.K.* apliecināja, ka mūziku atskaņojis tieši viņš. Tiesa arī secināja, ka pirms tam tika atskaņots radio.

Tomēr, tiesas ieskatā, izskatāmajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes tam, kurš konkrēti ir ievietojis disku mūzikas centrā vai ieslēdzis radio. Kā minēts iepriekš, administratīvā atbildība ir paredzēta ne vien par trokšņa radīšanu, bet arī par trokšņa pieļaušanu.

Tiesas ieskatā, ar lietā iegūtajiem pierādījumiem ir apstiprināts fakts, ka *S.A.*, kuras valdījumā atradās trokšņa avots – mūzikas centrs – apzināti pieļāva, ka tiek traucēts miers apkārtējām personām. Šādu secinājumu tiesa izdara tālāk minēto iemeslu dēļ.

Pirmkārt, *S.A.* paskaidrojumā norāda, ka kopā ar ģimeni vienā no istabām klausījušies mūziku, šajā istabā tikai šodien ienesuši radioaparātu, tā bijusi pirmā reize, kad tajā istabā ieslēguši radio. No minētā paskaidrojuma nepārprotami izriet, ka mūziku ir klausījusies (tātad to dzirdējusi un spējusi novērtēt tās skaļumu) arī *S.A.* Tiesas ieskatā, pat ja ir patiess pieteicējas apgalvojums, ka paskaidrojuma pirmo teikumu ir nodiktējis policijas inspektors, tālāko paskaidrojuma tekstu (kurā norādīts uz radioaparāta ienešanu un klausīšanos), kā to apstiprināja pieteicēja tiesas sēdē (*tiesas sēdes protokols, lietas 110.lapa*), pašrocīgi rakstīja pati pieteicēja.

Otrkārt, 2009.gada 30.novembra paskaidrojumā *S.A.* tostarp norāda: „administratīvā akta adresātam vajadzēja būt *A.K.*, jo viņš atskaņoja savu krievu mūziku, es tikai to klausījos jeb, pareizāk – dzirdēju" (*lietas 60.lapa*). Tātad arī no šī paskaidrojuma izriet, ka pieteicēja dzirdēja atskaņoto mūziku.

Treškārt, apstrīdēšanas iesniegumā *S.A.* tostarp norāda: „*A.K.* uzlika savu mūzikas disku uz mūzikas centra un klausījās. Arī es to dzirdēju, bet tā kā praktiski visu vakaru pavadīju virtuvē, kura atrodas pretējā mājas galā attiecībā pret to istabu, kurā atradās mūzikas centrs, tad es no virtuves, kura atrodas pretējā mājas galā nevarēju novērtēt mūzikas skaļumu (..) Tā kā es mūziku iztālēm dzirdēju, es paļāvos, ka *A.K.* pats spēj novērtēt mūzikas skaļumu (..)" (*lietas 72.lapa*). Tātad jau pēc Sākotnējā lēmuma pieņemšanas pieteicēja izvirza argumentu, ka nav atradusies istabā, kurā atradās mūzikas centrs un nav varējusi novērtēt mūzikas skaļumu.

Tiesas ieskatā, minētie apstākļi liecina, ka pieteicēja dzirdēja atskaņoto mūziku, bet neuzskatīja to par pietiekami skaļu un paļāvās, ka *A.K.* pats spēs novērtēt mūzikas skaļumu. Tātad pieteicējas darbības ir izpaudušās vismaz neuzmanības formā, proti, pieteicēja nav paredzējusi kaitīgo seku iestāšanos, kaut arī viņai vajadzēja un viņa varēja tās paredzēt.

Šajā sakarā tiesa kritiski vērtē pieteicējas iesniegto izrakstu no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (*lietas 106.lapa*). Tiesa ņem vērā, ka šāds izraksts ir iesniegts tikai tiesā. Pieteicēja uz vājdzirdības faktu nav norādījusi nevienā no paskaidrojumiem un arī pieteikumā tiesai. Tiesas ieskatā, ja reiz persona ir vājdzirdīga tādā mērā, ka tas personai liedz objektīvi novērtēt trokšņa skaļumu, tas būtu pirmais fakts, kas būtu norādāms paskaidrojumos. Tāpat tiesa konstatē, ka iespējamā vājdzirdība pieteicējai nav traucējusi saklausīt trokšņus no *I.M.* dzīvokļa (lēkāšanu, skraidīšanu, bumbas driblēšanu, blīkšķus, apavu soļus) (*lietas 57.lapa*). Tāpat tiesa ņem vērā, ka dzīvojamajā ēkā ir slikta skaņas izolācija, par ko pieteicējai bija zināms (*lietas 57., 59.lapa*). Šādos apstākļos, ņemot vērā, ka sliktas skaņas izolācijas gadījumā trokšņa caurlaidība ir lielāka, pieteicējai jo īpaši bija jāapzinās, ka skaļi atskaņota mūzika var traucēt kaimiņu dzīvokļa iemītnieku mieru.

[20] Ievērojot visus iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka *S.A.* darbībās ir konstatējams Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzētā pārkāpuma sastāvs, proti, *S.A.* ir pieļāvusi troksni, ko radījis viņas valdījumā esošs trokšņa avots, un šis troksnis ir traucējis apkārtējo personu mieru.

[21] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo 32. panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu,

pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Sabiedriskās kārtības noteikumu 15.punkts noteic, ka par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.7.00 līdz plkst.23.00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz 100 latiem.

Konkrētajā gadījumā *S.A.* uzlikts naudas sods 5 latu apmērā. Iestāde Sākotnējā lēmumā norādījusi, ka sods piemērots, lai *S.A.* tiktu audzināta likuma ievērošanas garā un tiktu atturēta no tādām darbībām arī nākotnē, kā arī lai viņa ievērotu valsts un sabiedrības intereses. Iestāde ņēmusi vērā, ka pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības. Iestāde konstatējusi atbildību mīkstinošu apstākli – *S.A.* vaļsirdīgi nožēloja izdarīto un atvainojās par radītajiem traucējumiem. Atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Tiesas ieskatā, iestādes izdarītie apsvērumi attiecībā uz soda apmēru ir pamatoti. Tiesa ņem vērā, ka izdarītais pārkāpums ir aizskāris citu personu mieru. Tomēr tiesa nekonstatē pārkāpuma apzinātu raksturu. Tāpat tiesa ņem vērā, ka piemērotais sods ir tuvu sankcijas minimālajam apmēram.

Ņemot vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto soda mērķi (sodam jābūt tādam, lai audzinātu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un atturētu to no jaunu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas), tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[22] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve norādīja, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pants.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Kā norādījis Senāts, administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Konkrētajā gadījumā, izvērtējot lietas apstākļus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Tiesa ņem vērā to, ka izdarītais pārkāpums ir aizskāris arī citu personu intereses. Turklāt, uzklausot pieteicēju tiesas sēdē, tiesai nerodas pārliecība, ka pieteicēja ir sapratusi savas uzvedības prettiesiskumu. Proti, pieteicēja uzskata, ka vispār nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu un radījusi kādu traucējumu kaimiņiem. Tāpat no pieteicējas paskaidrojumiem izriet, ka viņa atvainojusies nevis tālab, ka ir apzinājusies savas rīcības prettiesiskumu, bet gan tālab, ka atvainošanās šādā situācijā būtu sagaidāma. Turklāt cietušā pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka skaļas mūzikas atskaņošana tiek turpināta arī pēc pārkāpuma.

Šādos apstākļos tiesa nesaskata, ka mutvārdu aizrādījums varētu kalpot kā preventīvs (audzinošs) līdzeklis, lai pieteicēja saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk šādu uzvedību nepieļautu.

[23] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt *S.A.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2010.gada 18.februāra lēmumu Nr.D57/01/ZV052914/01.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Konošonoka

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____L.Konošonoka
Rīgā, 2011.gada 23.decembrī